

Soutok Soči a říčky Koritnice

je ovšem ještě průjezdná pro otevřené pevné lodě. U soutoku je možné pokochat se, jak se světlejší zlatavá Koritnice vlévá do smaragdové Soči – přechod mezi řekami je naprosto skvěle viditelný – a pak už se jde „na to“.

Soustředěně proplováte peřejky, břehy lemuji písčité pláže, voda se valí kupředu rychlostí asi osm kilometrů v hodině. O dva kilometry dál obtížnost řeky ještě klesne, údolí se trochu rozevře, a tudíž „práce“ člověka tolik nezdržuje od pozorování nádherných okolních scenérií. O špičku lodě šplouchají vlnky a kolem vás jsou nádherné horské štíty. Můžete pádlem zkoušet hloubku a pozorovat na dně ležící kameny: voda je tak čistá a průzračná, že se dno zdá mnohem blíže, než ve skutečnosti je.

Následuje mohutný (pochopitelně nesjízdný) vodopád. Za ním se údolí rychle zužuje, přibývá obřích balvanů – vítejte ve Velkém kaňonu, na zřejmě nejkrásnějším úseku Soči. Sjíždět celý kaňon by si měli troufnout jen opravdu zdatní jedinci na kajaku. Obtížnost vody v kaňonu je místy vyšší než WW IV+ a to značí, že voda už je opravdu jen pro dobré jezdce.

Kličkujete mezi stále větším množstvím stále výhružnějších kamenů, spád vody je stále rychlejší, pro háčky je prakticky nemožné hlásit zadákům, kudy dál plout: jednoduše proto, že se tu ztrácí pře-

hled, kudy to dál jde. Tady pomůže jen hbitost a zapnutí všech svalů, co jich je při pádlování třeba.

Poměrování sil s triglávským trojbožstvem je nejlepší vzdát v místě, kde se vodákům vysoko nad hlavou klene lávka, u mostu u Trnova. Většina kanceláří, která se na Slovinsko vypraví, pak lodě vyveze zpět nahoru a umožňuje vodákům, aby si sjízdnější úsek Velkého kaňonu mohli vyzkoušet ještě jednou.

Láká i Koritnice

Podobným lákadlem jako Soča je pak do ní se vlévající Koritnice. Je to malá říčka, pramenící pod horou Mamgrt v Julských Alpách, jejíž krátký tok se podobně jako ten Sočín intenzívně zařezává do krajiny. Plavba po Koritnici znamená – obrazně řečeno – stále se zdravení se skálami soutěsek, které tok lemuje. Koritnica je maximálně deset metrů široká, ale

najde se tu mnoho úseků, které mají metry jen tři.

Říčka se obvykle sjíždí od sedla Predel, kde je k vodě přístup ze silnice, ovšem je to tak trochu pochod. A pak už se nestačíte bát – jestli si dřív omlátíte kolena nebo hlavu (jistěže musíte mít helmu na hlavě).

Asi nejzábavnější a nejděsivější úsek je ve vstupní soutěsce do dolního toku. Doslova prosvištíte vstupním válcem, rychle musíte zabrat doprava a pak hned ostře doleva. Už v té chvíli ovšem víte, že tohle se prostě uřídit nedá. Takže sbohem, pocíte, „já to dokážu“, musíte si pomyslet ve chvíli, kdy vás dravý proud s mlasknutím přilepí na skálu.

Naštěstí se neděje nic tak hrozného. Stoupnete si – voda tu má jen pár čísel – a jak radí průvodci, můžete škodolibě pozorovat kolegy z autobusu, jak se stejným úžasem a nechutí objímají vlhkou skálu.

KATEŘINA HOLECOVÁ

ZAJÍMAVOST

V obci Soča pobýval svého času slavný litomyšlský spisovatel a malíř Josef Váchal. Bylo to za první světové války, kdy se Váchal účastnil italské fronty. Po roce na frontě dostal silný zánět do nohy – pobyt v nemocnici ho později zavedl přímo sem, do obce Soča. V obci vyzdobil svými malbami zdejší kostel svatého Josefa.

Na malby autora Krvavého románu se poněkud zapomnělo – připomněla je až skupina českých odborníků, která se vydala po Váchalových stopách. Restaurátoři Jiří a Vendulka Látalovi a Karel Unger provedli průzkum v sočském kostele. Zjistili, že místní farář nechal Váchalovy fresky ve čtyřicátých letech přemalovat, místy zřejmě i seškrábat – zdály se mu příliš lidové, hospodské. Doposud tedy není jasné, jak přesně vyzdoba „od Váchala“ v Soče vypadá. Kromě zakrytých fresek se pak našly v budově místní fary dvě Váchalovy olejomalby. Překvapivě na nich nejsou „lidové“ výjevy: na prostých prkénkách z muničnických beden jsou motivy alpské krajiny.

INFORMACE

Za sjezd Soči se v současnosti platí poplatky. Za kajak jsou to 3 eura, za pálavu 6 eur, za raft 40 eur. Mnohem víc ovšem zaplatíte ten, kdo poruší řád národního parku, jímž řeka protéká, anebo se na Soču vypraví mimo vyhrazené hodiny. Pod vysokou pokutou se nesmí sjíždět v jiném čase než od devíti ráno do šesti večer.

Táboření je vyhrazeno jen ve dvou lokalitách: jde o kempy se jmény Bovec a Kobarid. V obou zaplatíte za noc 5 až 6 eur za osobu.

FOTO: LEOS KOVAČ